

[Ivar Nørgaard]

dets beslutninger, hvis blot ét land vil støtte EF-Parlamentet.

Med den indstilling, den italienske regering under forhandlingerne har lagt for dagen, og som den har til EF-Parlamentets beføjelser, er det ikke svært at forestille sig, at Italien og EF-Parlamentet kan lamme Ministerrådets beslutninger i en institutionskrig eller forfatningskamp, som både Parlamentet og italienerne lægger op til. Det har alvorlig indvirkning på, hvad folketinget kan kontrollere af beslutninger over for regeringen og dermed Ministerrådets vedtagelser.

Vi har i øjeblikket den garanti, at den danske minister ikke kan gå med til noget, der ikke er flertal for her i folketinget. Han vil konstatere et flertal imod sig i markedsudvalget, hvis han forsøger noget sådant, og det vil have parlamentariske konsekvenser. Men hvis han nu med et kvalificeret flertal sammen med sine kollegaer vedtager noget, Kommissionen har foreslået, og det bliver forkastet af Parlamentet, så kan Italien og Parlamentet stoppe det, som er besluttet i Ministerrådet med tilslutning fra markedsudvalget. Det er oven i købet sådan, at Parlamentet også kan ændre et forslag.

Vi finder derfor, at der er al mulig grund til, som ministeren også til sidst siger, at ministeren forhandler en tekst, der udtrykkelig gør det klart, at Europa-Parlamentet ikke får sine beføjelser i forhold til den nuværende situation styrket. Vi mener, at formandskabets forslag giver Europa-Parlamentet en større indflydelse, end det har i øjeblikket.

Hvad angår afvejningen mellem konkurrencehensyn og miljøhensyn, hævder ministeren at have opnået:

»En håndfast og juridisk garanti for, at Danmark kan sikre arbejdsmiljø og det ydre miljø, samtidig med at der gennemføres afstemning med kvalificeret flertal af hensyn til det indre marked.«

Ja, ministeren påstår endog, at miljøhensynet skulle være bedre sikret ved nyordningen, end det er i dag.

Socialdemokratiets umiddelbare reaktion er, at en fastholdelse af enstemmighedsprincippet for Ministerrådets afgørelser i disse sager er et mere sikkert værn end det, regeringen mener at have opnået, men vi er naturligvis interesseret i nøjere at få efterprøvet ministerens påstand. Derfor har vi stillet en

række skriftlige spørgsmål i markedsudvalget.

Vi har bl.a. spurgt: efter hvilke retlige principper skal EF-Domstolen foretage afvejningen mellem konkurrencehensyn og miljøhensyn? Hvorledes vil regeringen skønne at situationen vil være med hensyn til den gældende kemikaliebekendtgørelses overensstemmelse med direktivet, såfremt de nu foreslåede regler vedtages? Hvem har bevisbyrden, når der opstår strid mellem konkurrencemæssige og miljømæssige hensyn, hvis Kommissionen rejser sag mod et land? Kan Danmark fastsætte strengere veterinære regler og plantesundhedsregler end de øvrige lande? Kan vi indføre forbrugerbeskyttelsesbestemmelser, der er strengere end de øvrige landes? Kan vi indføre genbrugsregler uafhængigt af de øvrige lande? Hvorledes har regeringen forestillet sig arbejdsmarkedets parterers deltagelse i beslutningsproceduren forud for stillingtagen til et direktivforslag, såfremt de foreslåede regler gennemføres?

Vi vil i spænding vente på svar fra ministeren på disse spørgsmål, og det er klart, at de svar vil have stor betydning for vor bedømmelse af, om det er så store resultater, der er opnået, som ministeren giver udtryk for. Derudover ønsker vi at høre arbejdsmiljøeksperter i fagbevægelsen og sagkyndige på det ydre miljøes område, før vi kan foretage vor endelige vurdering vedrørende det indre marked forhold til miljø.

Vedrørende EPS er det afgørende for socialdemokratiet, at de artikler, man er blevet enige om at nedfælde i traktatform, nøje svarer til indholdet af de aftaler om udenrigspolitisk samarbejde, der eksisterer i dag. Vi ønsker også at sikre os, at de protokollater, der skal tilføjes aftalen, virkelig får en placering i traktatkomplekset, så de ligestilles med traktatens artikler. Vi har ikke fået nogen forklaring på, hvordan de overhovedet skal fremtræde, når vi skal tage stilling ved en ratifikationsproces her i folketinget, og det er vi selvfølgelig interesseret i at få nøjere belyst.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at vi i høj grad er tilfreds med, at begrebet europæisk union helt er udeladt af traktatudkastet, og vi vil meget stærkt henstille til ministeren, at man fastholder dette, også på det møde, han skal deltage i med sine kolleger.